

DEEL 2 KAN PATRICK MET ZIJN PARANORMALE GAVE JAYDEN HELPEN?

Jayden is een oude ziel

Vorige week kon je lezen hoe de kleine Jayden (4) iedereen de stuipen op het lijf jaagt met alles wat hij ziet en voelt. Met zijn verhaal, verteld door zijn moeder Cherie, won hij een gratis consult bij spiritueel coach Patrick. Cherie hoopt dat hij haar zoontje, maar ook de rest van het gezin, meer rust kan geven. *Tekst: Isabel Beije - Fotografie: Maurits van Hout*

Vandaag komt spiritueel coach Patrick bij Jayden en zijn ouders op bezoek. Hij heeft juist dit gezin uitgekozen voor een reading, omdat de wijsheid van de kleine Jayden hem zo aanspreekt, maar ook vanwege de heftigheid van Jaydens uitspraken over zijn eigen dood. Patrick hoopt niet alleen de jongen, maar liever nog het hele gezin verder te kunnen helpen.

Jayden wordt een beetje verlegen onder alle belangstelling. Hij drementelt op en neer tussen zijn vaders laptop, waarop hij een spelletje doet, en de veilige schoot van zijn moeder. Cherie legt intussen in grote lijnen uit waarom zij en Rob zich zorgen maken om hun jongste zoon. Ze vertelt over Makker, over de vele onzichtbare vriendjes en over de bijzondere gave die Jayden lijkt te bezitten.

"Maar nu hij ouder wordt, gaat hij steeds meer merken dat hij anders is. Bijvoorbeeld dat hij mensen ziet die dood zijn en die wij niet kunnen zien. En dat hij anders praat dan andere kinderen. Hij lijkt soms net een tachtigjarige! Laatst nog beweerde hij dat hij een derde oog heeft. Geen idee waar hij dat weer vandaan heeft gehaald. Niet van ons, want wij kenden deze uitdrukking helemaal niet. 'Waar zit je derde oog dan?' vroeg ik. Hij wees tussen zijn wenkbrauwen. Pas daarna kwamen wij erachter dat

het derde oog met een hoger bewustzijn en helderziendheid te maken heeft."

Patrick knikt. "Ik had het al op de foto gezien. Het was inderdaad net alsof ik een oude man zag. Jayden heeft absoluut een oude ziel. Dat verklaart ook zijn wijze opmerkingen."

Rob: "Hij is vaak drie, vier stappen vóór op iemand anders en hij kan heel driftig worden als hij zich afgeremd voelt."

Cherie vult haar man aan: "Of wanhopig als hij iets hoort of ziet wat wij niet horen of zien. 'Horen jullie dat niet? Luister dan toch', smeekt hij dan."

"Ja, dat kan voor kinderen zoals Jayden heel frustrerend zijn", zegt Patrick. "Daarom is het belangrijk dat je met hem mee probeert te denken, dat je als ouders wél inspeelt op wat hij zegt, anders zal hij zich steeds vaker onbegrepen gaan voelen. En dat is niet goed voor zijn ontwikkeling."

Cherie knikt: "Ik vind het moeilijk om ermee om te gaan, daarom negeren we het vaak, maar ik merk ook wel dat hij het fijn vindt als we hem serieus nemen. Dan wordt-ie ook lossier."

"Ja, dat geeft hem meer ruimte, want het is best heftig wat er allemaal met hem gebeurt", antwoordt Patrick.

"Ook voor ons", zegt Cherie. "Hij is zo anders dan

mijn andere kinderen op die leeftijd. Neem nou dat ruiken aan de muren wat hij de laatste tijd doet. Hij maakt iedereen bang met zijn gedrag en zijn opmerkingen. Maar ook de verhoudingen liggen scheef: zijn broers en zus vragen dingen aan hém in plaats van andersom. Dat kan soms wel grappig zijn, maar dat klopt natuurlijk niet. Het is niet gezond."

Patrick: "Ja, ik geloof meteen dat het voor jullie allemaal best ingewikkeld is om hiermee om te moeten gaan. Jayden is hoogsensitief, dat kan ik nu al zeggen. Wat dat ruiken aan de muren betreft, entiteiten staan vaak tegen een muur en kunnen zich ook kenbaar maken door middel van geuren. Daarom doet Jayden dat."

Ook wat Makker aangaat, heeft Patrick een verklaring: "Iedereen heeft een vaste gids bij zich. Ik denk dat Makker Jaydens vaste gids is. Daarom ziet hij hem ook zo vaak. Maar ik zal toch proberen om hem iets meer naar de achtergrond te krijgen, omdat zijn aanwezigheid zo veel impact heeft op jullie dagelijkse leven."

Hij legt uit dat hij Jayden die middag zal leren hoe hij ervoor kan zorgen dat hij geen last meer heeft van zijn onzichtbare vriendjes en van de 'klopka-bouters', zoals Jayden ze noemt, de entiteiten die hem bang maken met hun geklop 's nachts.

"Daarom wil hij nooit in zijn eigen kamertje spelen of slapen", vertelt Cherie. "Omdat daar allemaal geluiden zijn die hem bang maken. Hij slaapt elke nacht tussen ons in. Eigenlijk heeft hij altijd problemen met slapen gehad. Al van baby af aan. Alleen als we hem bij ons droegen of bij ons in bed legden, was hij stil."

Daar kijkt Patrick niet van op. "Dat hoort erbij. Al die entiteiten die hij waarneemt houden hem wakker."

Cherie knikt: "Hij zegt ook vaak dat-ie stilte wil in zijn hoofd."

Op dat moment komt Jayden bij zijn moeder zitten. Patrick richt zich nu tot hem. "Jij ziet dingen hè? Kun je vertellen wat je ziet?"

"Kabouters hoor ik en spoken", antwoordt Jayden.

"Hoe zien die eruit?"

"Wit, grijs en zwart. Maar Makker moet niet weg!"

Patrick legt uit dat die kleuren kloppen. Hij is alleen niet gerust op de kleur zwart, die Jayden noemt. Dat kan duiden op een negatieve energie. Een entiteit kan bijvoorbeeld gefrustreerd raken als hij de weg naar het licht niet kan vinden. "Maar als je zelf positief gestemd bent, kan er niets gebeuren", zegt Patrick als hij Cherie ziet huiveren.

"Hoe ziet Makker eruit?" vraagt hij dan aan Jayden.

In de loop van de komende weken zal

Jayden geeft een nauwkeurige beschrijving: "Hij heeft laarzen aan, een witte broek, aan de achterkant van de broek zit onderaan iets blauws, gele sokken..."

Cherie lacht. "Jayden praat heel vaak in kleuren."

"Is Makker altijd bij je?" vraagt Patrick.

"Ja!"

"Hoe oud is Makker?"

"Zes."

'Er zijn ook nog andere kinderen.
Ze staan alleen maar en ze kloppen,
ze weten niet of ik de goeierik ben'

Volgens Patrick is het waarschijnlijk zo dat Makker zes jaar is geworden en dat Jayden zich zo met hem identificeert, dat hij nu denkt dat hij op zijn zesde doodgaat.

Als Patrick even later vraagt of Jayden hem zijn kamer wil laten zien, stormt het jochie al de trap op.

Patrick volgt hem: "Slaap je hier?"

"Heel erg soms."

"Hoe komt dat?"

"Omdat ik steeds geklop hoor, aan die kant." Jayden wijst naar een hoek in zijn kamer.

"Doet Makker dat?"

"Nee, het is een kabouter met witte, enge ogen."

"Vraag 'ns of-ie weggaat."

"Dat doet-ie niet. En hij kan niet praten, alleen kloppen."

"Is het een jongen of een meisje?"

"Het is een jongen en een meisje en een vader en een moeder."

"Best druk", zegt Patrick.

"En er zijn nog andere kinderen. Ze staan alleen maar en ze kloppen. Ze weten niet of ik de goeierik ben."

"Weet je waarom ze dat doen? Ze willen geholpen worden. Zullen we ze weghalen, zodat jij hier weer kunt slapen?"

Jayden knikt. "Maar niet die lieve Makker."

Van Patrick mag Jayden aan Makker vragen of die ze voor hem wil wegsturen. "Hoger dan de zolder, zelfs nog hoger dan de lucht!"

Patrick concentreert zich op die ene hoek in Jaydens kamer. "Zo, kom nu eens kijken, is die familie weg?"

Jayden kijkt en knikt.

Rob en Cherie hebben al die tijd met groeiende verbazing vanaf de gang toegekeken.

"Hij komt hier bijna nooit meer," vertelt Cherie.

"En als hij er al is, zal hij nooit tegen anderen praten over wat hij hoort en ziet. Tegen niemand. Dat is iets van hem. Dat hij daar nu een hele tijd met Patrick is geweest en hem van alles heeft verteld is echt uniek. Ik ben stomverbaasd."

Patrick legt Cherie uit dat hij in contact kan treden met de entiteiten en ze kan wegsturen. Dat heeft hij nu een paar keer gedaan, terwijl hij tegelijkertijd ook met Jayden en Cherie praat.

"Daarom is dit ook zo vermoeiend voor mij. Ik doe maar één reading per dag. Ik moet namelijk voortdurend schakelen tussen deze en de andere wereld, die ook gewoon hier is. Maar ik snap best dat dit moeilijk te bevatten is, als je dit zelf niet kunt waarnemen. Soms krijg ik een soort filmpje te zien. De familie in de kamer van Jayden zijn bijvoorbeeld slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog. Schiedam is gebombardeerd en er zijn hier veel slachtoffers gevallen."

Cherie knikt. Ze kent de geschiedenis.

"Is een van de oma's overleden?" vraagt Patrick even later, als hij in de ouderslaapkamer staat. Hij ziet een oudere mevrouw tegen de muur staan. "Als Jayden de muur knuffelt, zal hij waarschijnlijk zelf op dat moment ook omhelsd worden. Alleen zien jullie dat niet."

Cherie vertelt het verhaal van haar oma, die Jayden volgens zijn eigen zeggen hier altijd kusjes komt geven.

Jayden is intussen al naar beneden gegaan. Volgens Patrick heeft hij wel begrepen hoe hij in het vervolg met de klopgeesten kan omgaan. Rob vertelt even later hoe Jayden de kamer binnenkwam. Hij had diep gezucht en gezegd: "Pff... eindelijk!"

Patrick spreekt met Jayden af dat hij vanaf nu weer zal proberen in zijn eigen bed te slapen.

"En als ze toch komen, weet jij nu wat je moet doen. Je moet ze dan wegsturen."

Jayden knikt. Patrick en hij schudden elkaar de hand om de afspraak te bezegelen.

"Het zal even tijd nodig hebben", zegt Patrick tegen Jaydens ouders, "maar dan zal hij weer in zijn eigen natuurlijke dag- en nachtritme komen. Dat is veel beter voor hem en natuurlijk ook voor jullie, want dit kost jullie ook veel energie. Ik heb de entiteiten weggestuurd en dat zal hem zeker rust gaan geven. Hij weet nu ook hoe hij dit zelf kan doen. In de loop van de komende twee weken zullen jullie merken

er meer rust komen in huis

dat er meer rust in huis komt. Ik heb ook een energetisch veld om het huis heen gelegd. Dat dient als een filter, zodat entiteiten niet gemakkelijk meer binnen kunnen komen."

Volgens Patrick zal bij Jayden het lijntje met de andere wereld niet verbroken worden als hij ouder wordt, omdat zijn vermogens heel sterk ontwikkeld zijn. Maar hoe weet je nu dat dit geen kinderfantasie is?

Patrick: "Als dat zo was geweest, hadden Cherie en Rob zich niet zo vaak onbehaaglijk gevoeld in hun eigen huis. En ook het feit dat de andere kinderen zich angstig voelen, is een teken dat we hier niet zomaar met een fantasierijk kind te maken hebben."

Patrick geeft de ouders voor alle zekerheid nog een vragenlijst om te kijken of Jayden inderdaad hoogsensitief is, zoals hij vermoedt. Later zullen ze dan van hem een adviesbrief krijgen, waarin staat hoe ze het beste met hun jongste zoon kunnen omgaan. Volgens Patrick wordt er ook op scholen gelukkig steeds meer rekening gehouden met kinderen die hoogsensitief zijn. Een positieve ontwikkeling, vindt hij. Patrick werkt veel met zulke kinderen.

"Ik weet uit eigen ervaring hoe belangrijk het is om ze door bepaalde fasen heen te helpen, zodat ze op latere leeftijd niet vastlopen. Ik heb me als kind altijd erg onbegrepen gevoeld, waardoor ik me later heel sterk ben gaan afzetten tegen mijn ouders. Als

'Jayden had echt hulp nodig, hij werd gek van zichzelf. Ja, en wij ook wel een beetje van hem!'

eerder duidelijk was geworden wat er met mij aan de hand was, waren veel dingen in mijn jeugd heel anders gelopen. Vandaar mijn drijfveer om kinderen zoals Jayden te helpen. Jullie zijn er op tijd bij en jullie staan er open voor, daardoor kunnen veel problemen worden voorkomen. Als het goed is zul je binnen een tot twee weken al een verbetering van de situatie moeten zien."

Cherie merkt nu al verschil. Volgens haar is Jayden de hele morgen ongekend rustig gebleven.

"Ik ben heel benieuwd of de veranderingen de komende weken doorzetten. Ik hoop zo dat deze reaging geholpen heeft. Jayden had echt hulp nodig, hij werd gek van zichzelf. Ja, en wij ook wel een beetje van hem!"

Een week na de sessie...

Cherie: "Na de reading waren we heel erg moe. Rob heeft samen met Jayden maar liefst drie uur op de bank liggen slapen! Dat was lang geleden, want Jayden slaapt al lang niet meer 's middags. Het was net alsof alle vermoeidheid er ineens uitkwam. We zijn inmiddels een week verder en ik kan nu al zeggen dat er veel is veranderd. Ik weet niet wat en hoe Patrick het gedaan heeft, maar er is veel meer rust. Op alle fronten. De tweeling is niet meer bang. Ze durven weer naar de zolder om de cavia's eten te geven en ze durven ook weer in de badkamer hun tanden te poetsen. 'We voelen ons weer veilig', zeiden ze laatst. Zijn zus, die geen nacht doorsliep, slaapt nu gewoon door. En - last but not least - Jayden slaapt in zijn eigen bed! Na vier jaar! Wat niemand voor elkaar heeft gekregen, is Patrick gelukt. Hij slaapt ook heel goed, we horen hem zelfs snurken. 'Het is helemaal stil in mijn kamer', zegt hij. 'Makker slaapt naast me, maar ik hoor geen geluidjes meer. Ik vind mijn eigen bed veel leuker dan jullie bed. Ik hoor jullie wel, maar ik heb nu meer privacy.' Daar moest ik wel om lachen. Ja, wij uiteindelijk ook, na vier jaar!

'Jayden ziet nog wel kinderen die wij niet zien, maar hij zegt dat ze niet meer tegen hem praten'

Zelf ben ik ook een stuk rustiger geworden. Ik voel geen aanwezigheid meer als ik in huis bezig ben, wat ik eerst wel voelde.

Jayden staat volgens Patrick heel open voor entiteiten, maar door die energetische filter die hij om het huis heen heeft gelegd, lijkt het alsof niemand meer dicht bij hem kan komen. Hij ziet nog wel kinderen die wij niet zien, maar hij zegt dat ze niet meer tegen hem praten.

Ja, Jayden is ook veel rustiger geworden. Makker is er nog steeds, dat wel, maar het lijkt net alsof Jayden hem toch wat meer los kan laten. Zo mag Makker eerder naar bed dan hij. Ook hoefde Makker niet mee toen hij begin deze week voor het eerst naar groep 1 ging. Hij mocht bij mij thuis blijven. Daar was ik deze keer wel blij mee, want ik vind het toch een beetje vervelend als Jayden in een volle klas tegen een onzichtbaar iemand gaat praten.

Het was de eerste schooldag trouwens meteen prijs. De kinderen mochten hun eigen stoeltje zoeken. Op elk stoeltje stond een naam. Jayden wees meteen het stoeltje naast de juf aan. 'Dat is mijn stoel.' Dat kon hij niet weten, want toevallig stond die stoel omgedraaid. De sticker met zijn naam was niet te zien, maar hij had wel gelijk. Zegt-ie ook nog: 'Ik heb er doorheen gekeken!' De juf was verbaasd. 'Wat een apart jongetje', was het eerste dat ze zei.

Ook 'voorspelt' hij nog steeds dingen, die dan een uur later gebeuren. Dat doet-ie zelfs meer dan eerst. Kleine dingen als: 'Dadelijk belt oma op.' En even later hangt prompt mijn moeder aan de lijn. Of: 'We kunnen morgen niet gaan zwemmen, mama, want Dylan wordt ziek. En ja hoor, Dylan had de volgende dag koorts. Zulke dingen zullen wel blijven gebeuren, dat is ook het probleem niet, maar ik ben zo blij dat er eindelijk meer rust is in huis. Misschien is het nog te vroeg om het te zeggen, maar ik zie echt veranderingen. Wij zijn Patrick allemaal erg dankbaar."

Patrick: "Het was een behoorlijk intensieve, maar ook leuke reading om te doen. Ik kijk er met veel plezier op terug, zeker omdat er al direct resultaat zichtbaar was. Dat is mooi!

Jayden is absoluut een bijzonder kind. Makker is zijn gids, een jonge gids die in zijn laatste leven maar zes jaar is geworden. Jaydens opmerking dat-ie met zijn zesde doodgaat komt omdat hij zichzelf vergelijkt en identificeert met Makker. Ik begrijp de angst van Cherie, maar Jayden zal niet rond zijn zesde overlijden. Wat we zeker niet mogen vergeten is dat Jayden nog een klein kind is en bepaalde dingen van in dit geval zijn jonge gids overneemt, net zoals kinderen bepaalde gedragingen van volwassen kopiëren.

Wat ik nog wel wil benadrukken is dat Cherie en Rob Jaydens gave niet moeten negeren en dat ze hem moeten stimuleren om zijn antwoorden zelf bij zijn gids Makker te verifiëren. Zo leert hij onderscheid maken tussen zijn gedachten en zijn gave. Op deze manier leert hij er ook op een normale manier mee om te gaan. Ik wens het hele gezin en met name Jayden heel veel geluk toe!" ■

Wil je reageren op dit verhaal? Mail dan naar redactie@mijngeheim.nl o.v.v. '1038 Jayden'. Maar je kunt ook je eigen verhaal vertellen op www.mijngeheim.nl.